

Nie taki wilk straszny, jak go malują

2018-12-28

W piątek 7 grudnia 2018 r. w Nowym Sączu odbyła się konferencja szkoleniowa na temat wilka zatytułowana *Nie taki wilk straszny, jak go malują*. Celem konferencji była pomoc w rozwiązywaniu problemów w koegzystencji gatunku prawnie chronionego, jakim jest wilk, ze stale się rozwijającą gospodarką pasterską, rolnictwem, turystyką i łowiectwem na obszarach Małopolski. Salę wypełnili przedstawiciele małopolskich Gmin, Urzędu Miasta w Starym Sączu, Starostwa w Limanowej, przedstawiciele Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Krakowie, Małopolskiej Izby Rolniczej, Polskiego Związku Łowieckiego, Parków Narodowych i Zespołu Parków Krajobrazowych.

Z dużym zainteresowaniem wysłuchano wprowadzenia do tematu spotkania, jakie wygłosił dyrektor Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie, pan Rafał Rostecki, a po nim, wystąpień zaproszonych prelegentów:

- pracownika Regionalnej Dyrekcji mgra inż. Pawła Kwapisza: *Prawne aspekty ochrony wilka*,
- dr hab. Sabiny Pierużek-Nowak: *Ekologia i behawior wilków w Polsce, konflikty między ludźmi i drapieżnikami oraz zagrożenia wynikające z habituacji wilków*,
- dra inż. Roberta Mysłajka i dr hab. Sabiny Pierużek-Nowak: *Wykorzystanie nowoczesnych technik przydatnych do zbierania informacji i rozwiązywania sytuacji kryzysowych*,
- dra inż. Bartłomieja Popczyka: *Zasady używania broni palnej w sytuacjach kryzysowych z udziałem drapieżników*.

Konkluzje płynące z wystąpień na temat wilka i jego roli w środowisku, zarysowania obszaru występowania konfliktów na linii człowiek – wilk, a także opisanie istniejących i bardzo konkretnych sposobów na przeciwdziałanie szkodom wilczym lub ich minimalizowaniu, można ująć w formie zwięzłego podsumowania, przytoczonego niżej.

Wilk już od 20 lat jest w Polsce gatunkiem prawnie chronionym, a historia zainteresowania wilkiem i jego zachowaniem jest w naszym kraju znacznie starsza i już w 1926 roku w jednej z pierwszych, polskich monografii gatunku pt. *Wilk*, jej autor B. Świętorzecki pisał: „wilk nadaje lasowi osobliwego uroku (...). Toteż gdy legnie ostatni z tych drapieżników, do reszty stracą nasze lasy aureolę byłych puszc...”. Obecność wilków w polskich lasach świadczy dobrze o kondycji przyrody, a wilk jako symbol siły i niezależności, jest na stałe obecny w polskiej kulturze. Istnieje kilkadziesiąt publikacji naukowych na temat wilka w Polsce i czas aby wykorzystywać zgromadzoną wiedzę do działań zarówno w sferze ochrony wilka jako gatunku, jak i ochrony przed szkodami wilczymi. Koegzystencja ludzi i wilków bywa trudna, ale jest możliwa. Na temat wilków krąży wiele fantastycznych opowieści, które da się jednak zinterpretować w świetle stosunkowo dobrze poznanych zwyczajów tego gatunku, koniec końcem – wilk nie jest taki straszny, jak go malują!

W Biuletynie Informacji Publicznej RDOŚ w Krakowie został opublikowany [zbiór zaleceń oraz zasady postępowania](#) w odniesieniu do wilka.

Zachęcamy do zapoznania się z artykułem.

Nie taki wilk straszny jak go malują - od 28 grudnia 2018